

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΝΙΚΗ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

ΞΕΚΑΘΑΡΕΣ ΘΕΣΕΙΣ...

Δημοσιεύουμε σήμερα ορισμένα χαρακτηριστικά αποσπάσματα από την ομιλία της Γενικής Γραμματέως της ΚΕ του ΚΚΕ, Αλέκας Παπαρήγα στη συζήτηση προ ημερησίας διατάξεως στη Βουλή για το Ασφαλιστικό, που πραγματοποιήθηκε στις 15 Φλεβάρη.

Η ουσία της αντιασφαλιστικής επίθεσης

«Ο στόχος, λοιπόν, είναι ένας: να φτάσουμε μέχρι την εξατομίκευση της Κοινωνικής Ασφάλισης. Εχεις, δίνεις. Μέχρι και ατομικές συμβάσεις θα γίνονται. Και το κυριότερο: διαμορφώνεται μια αγορά για τις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες. Τα αποθεματικά των ασφαλιστικών οργανισμών, που κυρίως προσφέρουν οι εργαζόμενοι, θα χρησιμοποιηθούν ως κεφάλαια στο Χρηματιστήριο, στις χρηματαγορές, αλλά ακόμα και για παραγωγικές επενδύσεις. Και εδώ μπαίνει το εξής ζήτημα: Θα βάλουν στους εργαζόμενους τον εξής στόχο: μπειίτε κι εσείς, γίνετε επενδυτές.»

Για το ενιαίο Ταμείο επιστημόνων

«Δε δεχόμαστε ούτε μία ενοποίηση. Φέρνεται τώρα την ενοποίηση του Ταμείου των επιστημόνων και ανακατεύετε δικηγόρους, φαρμακοποιούς, τους εργαζόμενους στον τομέα της Υγείας, στο ΤΣΑΥ, δημοσιογράφους, μηχανικούς. Παίρνετε αυτά τα Ταμεία, τα οποία τα θεωρούσατε ευγενή. Εμείς ποτέ δε δεχτήκαμε να διαχωρίζουμε τους εργαζόμενους σε ρετιρέ και υπόγεια, που έκαναν άλλοι, και να μιλάμε για ευγενή και μη ευγενή Ταμεία. Τι θα πει ευγενή Ταμεία; Αυτοί δεν καταβάλλουν εισφορές, δεν προσφέρουν; Τα ανακατεύετε. Θέλετε να τους πάρετε και ένα μέρος των εισφορών και να τα ρίξετε σε άλλα Ταμεία αδύναμα. Αυτή είναι η κοινωνική αλληλεγγύη, να πληρώνει ο ένας κλάδος τον άλλο και οι τραπεζίτες, οι εφοπλιστές και οι βιομήχανοι να μην ξέρουν τι να κάνουν τα χρήματά τους. Επενδύουν τώρα σε αθλητικές ομάδες, παντού, όπου βρουν. Υπάρχει περίσσειμα, έκρηξη κερδοφορίας. Θα πληρώνουν αυτά τα Ταμεία και θα πηγαίνουν να τσοντάρουν στα άλλα Ταμεία, τα οποία βεβαίως δεν τα άδειασαν οι υψηλές συντάξεις των εργαζομένων.»

Υποκριτική η στάση του ΠΑΣΟΚ, εφαρμόζει την ίδια πολιτική

«Ακούγοντας τον πρωθυπουργό να μιλάει καθώς και τον αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης, στο μυαλό μου κρατήθηκαν πέντε λέξεις, πέντε όροι, πέντε ουσιαστικά: Υποκρισία, ψέμα, κινδυνολογία, τρομοκρατία και αμνησία. (...) Με το νόμο του 1997 διαμορφώθηκε ένα καθαρά κεφαλαιοποιητικό σύστημα για την αγροτιά, σε μια περίοδο που η κύρια τάση είναι πασίγνωστη, η μικρομεσαία αγροτιά είτε αποθαρρύνεται να παράγει, είτε εκτοπίζεται από τη γη και την παραγωγή της. (...) Με το νόμο του 1999 ενοποιήθηκαν τα ταμεία ΤΕΒΕ, ΤΑΕ και ΤΣΑ και δημιουργήθηκε ο Οργανισμός Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών που ήταν ελλειμματικός, αλλά το κράτος αρνήθηκε να καταβάλει οφειλές περίπου 300.000.000 ευρώ. Ήταν μια πρώτη γεύση των ενοποιήσεων. (...) Μέσα από την εισφοροδιαφυγή υπολογίζεται ότι τα Ταμεία έχασαν 5,8 δισεκατομμύρια ευρώ το χρόνο, 2 δισεκατομμύρια ευρώ για το ΙΚΑ. (...) Το κράτος οφείλει περισσότερα από 58 δισεκατομμύρια, από τη λεηλασία των αποθεματικών την περίοδο 1950 - 1975. (...) Οφείλει περίπου 10 δισεκατομμύρια από νομοθετημένες υποχρεώσεις και εισφορές. Τα ασφαλιστικά Ταμεία έχουν 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ απώλεια στην περίοδο 1990 - 2002 επί ΠΑΣΟΚ από το τζογάρισμα των αποθεματικών στο Χρηματιστήριο και ζημιώθηκαν αρκετά εκατομμύρια ευρώ - είναι γνωστά - από τα "δομημένα" ομόλογα επί κυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας. Οι βεβαιωμένες οφειλές των επιχειρήσεων προς το ΙΚΑ, παρά τις επανειλημμένες χαριστικές ρυθμίσεις, είναι πάνω από 3,2 δισεκατομμύρια ευρώ.»

Για το ΤΣΜΕΔΕ

«Θα φέρω ένα παράδειγμα από ένα συγκεκριμένο Ταμείο. Με το νόμο Ρέππα υπήρξε ληστεία των αποθεματικών του ΤΣΜΕΔΕ. Υπονομεύει ο νόμος Ρέππα, όπως εφαρμόζεται, το δικαίωμα των μικρών εργοληπτών να διασφαλίζουν εγγυητικές επιστολές από το ΤΣΜΕΔΕ με καλύτερους όρους, σε σχέση με την εξασφάλιση εγγυητικών επιστολών από τις τράπεζες. Το κράτος και οι κατασκευαστικοί όμιλοι αποτελούν τους μεγάλους οφειλότες του ΤΣΜΕΔΕ. Οι ασφαλισμένοι πληρώνουν τις υψηλότερες εισφορές, ενώ η κύρια σύνταξη είναι από τις χαμηλότερες όλων των Ταμείων. Βεβαίως, το ΤΣΜΕΔΕ είναι ο κύριος μέτοχος στην Τράπεζα Αττικής.»

Από που να ξεκινήσει η πάλη

«(...) από το 1990 μέχρι σήμερα δεχόμαστε σταδιακά μια σειρά αντεργατικούς νόμους. Γι' αυτό λέμε εμείς να καταργηθούν οι νόμοι τόσο της Νέας Δημοκρατίας όσο και του ΠΑΣΟΚ. Δεν μπορεί να υπάρξει απλή συνδικαλιστική δραστηριότητα που δεν ξεκινάει από αυτό, την κατάργηση. (...) Καμία εμπιστοσύνη στις ηγεσίες των κινημάτων. Τα παζάρεψαν, όλα αυτά τα χρόνια, δεν προετοίμασαν το κίνημα για τίποτε, τουφεκίες στον αέρα με μεμονωμένες απεργίες, και κυρίως δεν μπορούν να εκπροσωπήσουν τους εργαζόμενους οι ηγεσίες που κινούνται ανάλογα με τον ανταγωνισμό των κομμάτων, ΠΑΣΟΚ και Νέας

Δημοκρατίας, ή βλέποντας τα πράγματα στην κάλπη. Το κίνημα το ταξικό, το κίνημα το λαϊκό πρέπει να έχει καθαρή θέση: Κανένα συμβιβασμό με την πολιτική των μονοπωλίων, κανένα συμβιβασμό με την πολιτική του κεφαλαίου. Τότε μπορείς να κατακτήσεις κάτι! Εμείς πιστεύουμε ότι όσα δε φέρνει ο χρόνος μπορεί να τα φέρει η ώρα και η δράση μας θα είναι τέτοια για να γκρεμιστούν οι νόμοι - κυριολεκτικά - που έγιναν και αυτό το συγκεκριμένο είναι που θα βοηθήσει σε μια ουσιαστική ανατροπή του συσχετισμού δύναμης στο πολιτικό επίπεδο και όχι τα φτιασιδώματα και οι αναπαλαιώσεις.»